C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-105/26 Judecătoria Edineț, sediul Central

Judecător Alexandru Toma

D E C I Z I E
În numele Legii

08 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele de ședință, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier Mihail Zabureanîi
Cu participarea:
Procurorului Dumitru Ceaica
Avocatului Mariana Gîrbu

a judecat în ordine de recurs, în ședință *publică*, recursul avocatului Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 22 aprilie 2026, privind prelungirea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, în privința inculpatului:

Cebotari Vadim *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat satul *****, raionul Briceni, studii superioare, supus serviciului militar, starea familială – căsătorit, angajat în câmpul muncii la Serviciul Vamal, anterior condamnat, cetățean al Republicii Moldova,

ce se învinuiește în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 30 mai 2025 la Judecătoria Edineț, sediul Briceni, a parvenit spre examinare cauza penală de învinuire a lui Cebotari Vadim în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (2), (3) și art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al R.

Moldova şi Cebotari Dmitrii în comiterea infracţiunii prevăzută de art. 42 alin. (5) şi art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal al R. Moldova.

Cebotari Vadim ***** se învinuiește, că a săvârşit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală ca infracţiune şi pasibilă de răspundere penală, în următoarele circumstanţe:

Într-o perioadă nestabilită de timp, până la data de 22 august 2024, intenţionat, în scop de profit, rezultat din organizarea migraţiunii ilegale, acţionând în cadrul unui grup criminal organizat, creat şi condus de către Cebotari Vadim, adică a unei reuniuni stabile de persoane, care s-au creat în prealabil în vederea organizării intrării, şederii şi tranzitării ilegale a teritoriului Republicii Moldova sau a ieşirii de pe acest teritoriu a persoanei, care nu este nici cetăţean, nici rezident al acestui stat, având un plan bine determinat de activitate infracţională, manifestate prin acţiuni multiple de organizare, plănuire şi pregătire detaliată, având repartizate în prealabil rolurile şi funcţiile membrilor grupului, în dependenţă de necesităţile activităţii infracţionale, caracterizat printr-un nivel înalt de conspirare, exprimat prin comunicare cifrată şi ascunderea urmelor implicării în comiterea infracţiunii, dându- şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, activitate în care în diferite perioade de timp, potrivit necesităţilor infracţionale Cebotari Vadim a atras alte persoane, şi anume pe Cebotari Dmitrii, un cetăţean al Ucrainei pe nume Holban Vasile, cât şi altele, nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, în cadrul căruia, lui Cebotari Vadim îi revenea rolul de organizare a activităţii grupului criminal, exprimat prin identificarea potenţialilor migranţi, instructarea migranţilor cu privire la declaraţiile care urmau să le facă în Republica Moldova, instructarea privind ruta de ocolire şi trecere ilegală a frontierii de stat, a declaraţiilor false, încasarea sumelor băneşti de la migranţi pentru organizarea migraţiei ilegale, preluarea şi adăpostirea migranţilor ilegali, iar altor membri, atât lui Cebotari Dmitrii, Holban Vasile, cât şi cei neidentificaţi la moment de către organul de urmărire penală, îi revenea rolul de coordonare a activităţii criminale, manifestate prin: acţiuni de instructare iniţială a migranţilor ilegali, de a conveni cu migranţii asupra mărimii sumelor băneşti ce urmează a fi achitate pentru organizarea migraţiei ilegale şi modului de transmitere a acestor sume băneşti către membrii grupului criminal, cât şi coordonarea acţiunilor îndreptate spre preluarea şi transportarea migranţilor.

Astfel, la data de 20 august 2024, aproximativ pe la ora 21:00, Cebotari Vadim, acţionând de comun acord şi împreună cu cetăţeanul Ucrainei Holban Vasilii, cât şi alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, potrivit rolurilor sale repartizate în cadrul grupului criminal organizat, urmărind scopul realizării intenţiilor sale infracţionale privind obţinerea unui folos material direct de pe urma organizării migraţiei ilegale, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil

al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, potrivit înţelegerii prealabile, s-a deplasat cu automobilul de model „*****” cu numere de înmatriculare ***** în localitatea rurală de frontieră Vashkivtsy, raionul Dnystrovsk, regiunea Cernăuţi, unde s-a întâlnit cu cetăţeanul Ucrainei *****oman a.n. *****, identificat de către un alt membru al grupului criminal organizat, căruia, în schimbul unei remunerări ilegale de 5000 (cinci mii) dolari SUA, l-a asigurat că va organiza traversarea ilegală a frontierei de stat dintre Ucraina şi Republica Moldova şi asigurarea creării unei aparenţe legale de şedere şi tranzitarea teritoriului Republicii Moldova spre Uniunea Europeană.

Primind acordul şi mijloacele financiare cerute de la cetăţeanul Ucrainei *****oman, la data de 21 august 2024, prin intermediul platformelor de comunicare şi localizare online i-a transmis acestuia, itinerarul de deplasare şi traversare ilegală terestră, organizând astfel instructarea acestuia, referitor la modul de ocolire a punctelor de control a frontierei de stat şi trecerea ilegală a frontierei de stat din Ucraina în Republica Moldova.

În continuarea acţiunilor sale infracţionale, în vederea garantării obligaţiilor sale ilegale, asumate faţă de cetăţeanul Ucrainei, *****oman în schimbul sumei de 5000 dolari SUA transmişi ulterior, acesta a fost întâlnit în satul *****, raionul Briceni, de către Cebotari Dmitrii, care acţiona conform rolului stabilit în cadrul grupului criminal organizat creat şi condus de către Cebotari Vadim, unde l-a urcat în automobilul de model „Mercedes 315 CDI” cu numere de înmatriculare ***** şi l-a transportat în oraşul Briceni, apoi fiind îndreptat la hotelul „Vesta” din oraşul Briceni unde a şi fost cazat.

Astfel, Cebotari Vadim, se învinuieşte, că a comis cu intenţie o infracţiune gravă prevăzută de art. 42 alin. (2) şi (3), art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu indicii de calificare: complicitate în calitate de autor si organizator, la organizarea migraţiei ilegale, manifestată prin organizarea în scopul obţinerii direct sau indirect a unui folos financiar, a intrării, şederii ilegale pe teritoriul statului, a persoanei care nu este nici cetăţean, nici rezident al acestui stat, de o persoană cu funcţie de răspundere, săvârşită de un grup criminal organizat.

În cadrul ședinței de judecată din data de 22 aprilie 2026, procurorul în Procuratura Edineț, oficiul Briceni, Ion Gherman, a înaintat instanței de judecată 2 demers cu privire la prelungirea măsurii preventive – obligarea de nepărăsire a țării pentru o perioadă de 60 de zile, cu menținerea restricțiilor și obligațiilor impuse anterior, în privința inculpatului Cebotari Vadim.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 22 aprilie 2026, a fost admis demersul procurorului și s-a prelungit în privinţa inculpatului Cebotari Vadim *****, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara pe un termen de 60 zile, cu începere de la data de 29 aprilie 2026, cu menținerea restricțiilor și obligațiilor impuse anterior.

Împotriva încheierii a declarat recurs avocatul Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim, prin care a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii, cu respingerea demersului procurorului ca fiind neîntemeiat.

În motivarea cerințelor recursului a invocat următoarele argumente:

- potrivit art.176 alin.(1) CPP, că ”...măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. ”

-în speță, nu s-a ținut cont în mod particular, de cerința imperartivă al art.178 alin.(3) CPP, care dictează că, durata măsurilor preventive prevăzute la alin.(1) şi (2) nu poate depăşi 60 de zile şi, după caz, poate fi prelungită doar motivat;

-din conținutul demersului procurorului rezultă o contradicție esențială privind obiectul acestuia. Astfel, în partea introductivă a demersului se solicită prelungirea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi localitatea”, în timp ce denumirea actului indică expres prelungirea măsurii „obligarea de a nu părăsi țara”. Această inconsecvență nu reprezintă o simplă eroare de redactare, ci generează o incertitudine juridică asupra obiectului examinării, afectând în mod direct dreptul la apărare al inculpatului;

-în aceste condiții, rezultă că procurorul nu a formulat un demers coerent și determinat, ci unul afectat de confuzii conceptuale între două măsuri preventive distincte, cu regim juridic și intensitate diferită. Or, fiecare măsură preventivă presupune condiții proprii de aplicare și justificare, iar argumentele în susținerea uneia nu pot fi extrapolate automat asupra celeilalte;

-inconsecvență demonstrează că demersul nu a fost fundamentat pe o analiză reală și individualizată a necesității prelungirii măsurii concrete aplicate inculpatului, ci pe formule generale și neadaptate situației de fapt. În consecință, instanța a fost sesizată cu un demers lipsit de claritate și coerență juridică, ceea ce afecta obligația acesteia de a verifica temeinicia și legalitatea măsurii solicitate;

-instanța de fond a omis să motiveze în mod efectiv și explicit temeiurile pentru care a dispus prelungirea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara”, 4 în condițiile existenței unui viciu procedural evident în conținutul demersului procurorului. Or, din analiza demersului rezultă că acesta conținea o contradicție esențială privind obiectul solicitării, fiind formulată, în mod eronat, cererea de prelungire a măsurii „obligarea de a nu părăsi localitatea”, în timp ce în denumire și în soluția instanței se face referire la „obligarea de a nu părăsi țara”;

-încheierea contestată nu conține nicio analiză a acestei erori și niciun raționament juridic care să justifice de ce un demers afectat de ambiguitate și

incoerență a fost considerat apt să producă efecte juridice. O asemenea omisiune echivalează cu acoperirea unei neregularități procedurale esențiale și transformă actul de justiție într-unul formal, lipsit de garanțiile unui proces echitabil;

-admiterea unui asemenea demers, caracterizat prin ambiguitate și incoerență argumentativă, contravine exigențelor unui proces echitabil și principiului legalității măsurilor preventive, fiind de natură să atragă anularea încheierii contestate;

-,ăsura preventivă aplicată nu respectă principiul proporționalității, consacrat de art. 54 din Constituție și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Instanța nu a analizat posibilitatea aplicării unor măsuri mai puțin restrictive, precum obligația de a se prezenta în fața instanței, care ar fi suficiente pentru atingerea scopului procesual. Menținerea unei restricții severe, în lipsa unor riscuri reale, constituie o ingerință excesivă în drepturile fundamentale ale persoanei;

-măsura preventivă a fost aplicată și prelungită succesiv pe o perioadă îndelungată, depășind caracterul temporar impus de lege și jurisprudența Curții Constituționale. Instanța nu a analizat durata cumulativă a măsurii și nu a justificat de ce, după o perioadă atât de lungă, riscurile invocate persistă în mod real și actual. În lipsa unei asemenea analize, măsura devine una disproporționată și arbitrară;

-instanța s-a limitat la preluarea formală a unor riscuri prevăzute de lege (posibilitatea eschivării, influențării martorilor etc.), fără a indica fapte concrete și actuale care să justifice aceste concluzii. Or, potrivit art. 176 CPP și jurisprudenței CEDO, existența riscurilor trebuie demonstrată prin date specifice și verificabile, nu prin simple presupuneri abstracte. Lipsa individualizării acestor riscuri în raport cu persoana inculpatului face ca măsura să fie neîntemeiată;

-or, persoana Cebotari Vadim a manifestat un comportament procesual ireproșabil, prezentându-se la toate citațiile organelor de urmărire penală și ale instanței de judecată. Nu există nicio probă sau sesizare care să indice intenția acestuia de a se eschiva sau de a împiedica desfășurarea procesului penal. În aceste condiții, menținerea măsurii preventive nu mai este justificată;

-de asemenea, prin menținerea acestei măsuri o perioada excesivă va aduce prejudicii morale și sociale persoanei acestuia, fiindcă unica sursă de existență a familiei ar reprezenta activitatea acestuia, iar partea apărării nu înțelege din care informații neprobate instanța a indicat precum că persoana Cebotari Vadim”oficial nu este angajat în câmpul muncii” sau după cum cunoaștem din materialele cauzei penale acesta activînd în calitate de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Nord, la această etapă este suspendat raporturile de muncă.

Inculpatul Cebotari Vadim și avocatul Mariana Gîrbu au pledat pentru admiterea cerințelor formulate în recurs pe motivele și argumentele expuse în el,

solicitând respingerea demersului procurorului de prelungire a măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara.

Procurorul participant Dumitru Ceaica a pledat pentru respingerea recursului declarat în interesele inculpatului Cebotari Vadim ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a încheierii instanței de judecată ca fiind legală și întemeiată.

Verificând cerințele formulate de recurent în raport cu materialele cauzei puse la dispoziția instanței de recurs, ascultând pledoariile părților, Colegiul va dispune admiterea recursului declarat de avocatul Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Dmitrii, *cu adoptarea unei soluţii de respingere a demersului procurorului,* având în vedere următoarele considerente:

Concluzia instanţei de recurs se bazează pe prevederile art. 312 al. (5) p.1) lit. b) CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: 1) admite recursul prin: b) *aplicarea măsurii preventive respective care a fost respinsă de judecătorul de instrucţie, cu eliberarea ori de prelungire a arestării, sau aplicarea unei alte măsuri preventive, la alegerea instanţei de recurs, însă nu mai aspră decît cea solicitată în demersul procurorului, sau cu prelungirea duratei măsurii respective.*

În conformitate cu prevederile art.175 al.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna-desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se sustragă de la urmărirea penală sau de la judecată, să nu împiedice stabilirea adevărului ori să asigure executarea sentinței.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține prevederile art.175 al.(2) Cod de procedură penală, conform cărora măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna-desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se sustragă de la urmărirea penală sau de la judecată, să nu împiedice stabilirea adevărului ori să asigure executarea sentinței.

Totodată, trebuie de reținut că instanța de judecată examinează demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive sau prelungirea acesteia fără a se pronunța asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei. Ea verifică dacă acuzarea deține suficiente probe, care demonstrează temeinicia unei bănuieli rezonabile că infracțiunea a fost comisă de persoana învinuită.

Din materialele prezentate se constată, că la momentul înaintării prezentului demers și al examinării acestuia există temeiuirile unei bănuieli rezonabile.

Colegiul penal reține, că o persoană învinuită de comiterea unei crime trebuie întotdeauna să fie eliberată în cursul procedurii, dacă statul nu poate arăta că sunt motive „pertinente şi suficiente” să justifice detenţia continuă (Yagci şi Sargin c.Turciei, hotărîrea Curţii Europene a Dreptului Omului din 08.06.1995, Seria A nr.319-A, par.52).

Conform prevederilor art.176 CPP, în cursul desfăşurării procesului penal, bănuitul, învinuitul, inculpatul, trebuie să se afle în stare de libertate şi numai în cazuri deosebite, în stare de detenţie.

Conform art. 176 alin. (1), (2) CPP RM, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.Arestarea preventivă și măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvîrşirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani și doar în condițiile prevăzute de prezentul cod.

La soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul și instanța de judecată vor aprecia și vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei penale, inclusiv luînd în considerare:

1) caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei incriminate, apreciate în fiecare caz individual, însă fără a se pronunța asupra vinovăției;

2) personalitatea și caracterizarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, inclusiv la momentul de comitere a faptelor încriminate;

3) vîrsta şi starea sănătății sale;

4) ocupația sa;

5) situația familială și prezența persoanelor întreținute;

6) starea sa materială, veniturile, posesia bunurilor imobile sau a altor proprietăți;

7) deținerea unui loc permanent de trai, deținerea unui loc permanent ori temporar de muncă;

8) alte circumstanțe esențiale prezentate de bănuit, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.

Conform art. 178 alin. (2) CPP RM, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1).

Potrivit art. 178 alin. (3) CPP RM, *durata măsurilor preventive prevăzute la alin.(1) şi (2) nu poate depăşi 60 de zile şi, după caz, poate fi prelungită doar*

motivat. Prelungirea se dispune de către procuror sau de către instanţa de judecată şi fiecare prelungire nu poate depăşi 60 de zile.

În această ordine de idei Colegiul penal reţine, că măsura preventivă-obligarea de a nu părăsi țara urmează a fi justificată şi argumentată.

Conform art.7 al Hotărîrii date ce indică, că conform art.5 §1 CEDO, „nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia ...". Din această normă rezultă prezumţia potrivit căreia persoana trebuie să fie liberă decît dacă autorităţile statului pot dovedi că există temeiuri relevante şi suficiente care să justifice detenţia (a se vedea hot. Becciev c. Moldovei, 4 octombrie 2005, §53).

Aplicarea măsurii preventive sau prelungirea duratei de către instanţă se dispune doar în baza unui demers argumentat a procurorului, cu indicarea temeiurilor rezonabile de a presupune că învinuitul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală și instanţa de judecată, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșească alte infracţiuni.

În speță, acuzarea urma să prezinte date incontestabile şi nu afirmaţii declarative privind riscul că inculpatul ar putea împiedica buna desfășurare a justiției prin influențarea martorilor și împiedicării într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, că ar putea să se sustragă de la urmărirea penală sau de la instanța de judecată, sau să comită alte infracțiuni, însă de fapt a prezentat un demers fără descrierea riscurilor evidențiate și fără anexarea înscrisurilor invocate, totodată în instanța de recurs nu a prezentat materialele ce justifică necesitatea aplicării măsurii preventive sub formă de arestare preventivă față de învinuit.

Totodată Colegiul penal ține să indice, că inculpatul Cebotari Vadim este o persoană identificată, are loc permanent de domiciliu în satul *****, raionul Briceni, este angajat în cîmpul muncii la Serviciul Vamal.

Suplimentar, Colegiul penal reține, că din materialele prezentate pentru verificare nu reiese, că învinuitul ar fi încercat să se eschiveze de la instanța de judecată, să fugă, să comită alte acțiuni care ar determina instanța de judecată în situația stabilită pe caz de aplicare a arestării preventive, la fel învinuitul a încuviinţat instanţa de recurs că nu are intenţia de a se eschiva şi se va prezenta la citările instanței de judecată.

Astfel, Colegiul penal conchide, că în cazul dat necesitatea prelungirii în privința inculpatului a măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara nu este justificată și necesară, *nefiind prelungită motivat conform rigorilor art. 178 alin. (3) CPP RM.*

Mai mult, Colegiul penal reține că în demersul înaintat procurorul operează cu măsura preventivă sub formă de obligarea de nepărăsire a țării și obligarea de a nu părăsi localitatea, care în sine prezintă măsuri preventive distincte cu obiect de examinare diferit, demersul procurorului în acest aspect având un caracter neclar.

În situația stabilită, recursul declarat de avocatul Șendrea Nicu în interesele lui Cebotari Vadim se admite, cu adoptarea unei noi hotărîri, privind respingerea demersului procurorului ca fiind nefondat.

În conformitate cu art. 312 alin. (5) pct. 1) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Șendrea Nicu în interesele inculpatului Cebotari Vadim, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 22 aprilie 2026, se admite, încheiere care se casează, cu pronunțarea unei hotărâri noi, după cum urmează:

Demersul procurorului în Procuratura Edineț, oficiul Briceni, Ion Gherman privind prelungirea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, în privinţa inculpatului Cebotari Vadim *****, se respinge ca nefondat.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa

Judecători Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari